

Forslag til lov

om begrænsning af adgangen til fradrag i den skattepligtige indkomst af udgifter til vedligeholdelse af visse ejendomme.

Fremsat den 9. september 1954 af *finansministeren*.

§ 1.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for skatteårene 1955—56 og 1956—57 kan udgifter til vedligeholdelse af beboelses-ejendomme med en eller to selvstændige lejligheder (en- eller to-familiehuse) højst fradrages med et beløb, der for skatteåret 1955—56 svarer til 30 pct. af lejeindtægten (lejeværdien) og for skatteåret 1956—57 til 20 pct. af lejeindtægten (lejeværdien). Er ejendommen indkøbt i løbet af vedkommende indkomstår, beregnes de nævnte maksimumsbeløb i forhold til den årlige lejeindtægt (lejeværdi).

Såfremt ejeren i det til grund for ansættelsen for skatteåret 1955—56 liggende indkomstår har afholdt udgifter til vedligeholdelse af den pågældende ejendom til et større beløb end 30 pct. af lejeindtægten (lejeværdien), kan det overskydende beløb

overføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for skatteåret 1956—57 inden for det for dette skatteår fastsatte maksimum for fradrag af sådanne udgifter.

§ 2.

Såfremt ejeren gennem fremlæggelse af fornøden dokumentation godtgør, at han på den pågældende ejendom har afholdt uopsættelige og for ejendommens fortsatte benyttelse nødvendige reparationsarbejder, der som følge af deres omfang og natur har en ekstraordinær karakter, kan fradrag i denne anledning foretages ved siden af de i § 1 nævnte maksimumsbeløb.

§ 3.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag er led i en række påtænkte foranstaltninger til sikring af den forbrugsbegrænsning, som anses for påkrævet i den rådende vanskelige valutaisituation.

Efter forslaget begrænses adgangen til fradrag af vedligeholdelsesudgifter for en- og to-familiehuse for skatteårene 1955—56 og 1956—57. For sådanne ejendommers vedkommende gælder formentlig i almindelighed, at de afholdte vedligeholdelsesudgifter ligger på et højere niveau end, hvor det drejer sig om større udlejningsejendomme.

Reglerne i forslaget kommer til anvendelse, hvad enten ejeren har bolig i den pågældende ejendom eller ej. De er kun tænkt som midlertidige og er begrundet deri, at man i den rådende situation anser det for hensigtsmæssigt, at der animeres til tilbageholdenhed med hensyn til foretagelse af ikke strengt nødvendig vedligeholdelse på de omhandlede ejendomme.

Det er en selvfølge, at vedligeholdelsesudgifter kun kan fradrages med deres faktiske beløb, såfremt dette ligger under de fastsatte maksimums-